

מפורד קצרים מסרה. העושה עדי-מקשה, סיכל המצא שדי, הולמג יארג-מקשה
(ניממ אמר שאמנע/למנעל חלך שיעסוי אוו להרא לעיווגין אלו גלזאלג זכום).

היסוד העצום קמקרה זה הגלגים. דקף שאחוז העזיר את לי ^{הרכב לשלמים ואל}
^{המלכה ששעזא נמקויזית} כוכיות הא הלימ ושינה ראזג והמוצוג למשסט כבי קרנן ני ארנס. יאודמזני - אל ט ע

היסוד הנפשי הנרש קדדירה זו הא כוונת (נמעו, אפנו, אסכו חקר השפט). אל ט סאקאז
"כוונת" קדדירוג שאנו גלזאלג, קדדירוג ילפני גלן 34 סלמ 2 פירוש: מניע ונומרה.

דליל זה מפורש כמסרה וכך על הפוס כמולן שכונע לו דאז אמרי העלד הד, ניממ
אל ט סאקא - מופעת לכל שאפג הקדירה. ט 19 דורש אל שכלד שגורה אקורה גולה

מגשזה פולנה - כפי שמוקדת דס 20 (למשל השלנג ואלמיו קצרה)
השד חז הא שפוק אל לאחד יט מוקדוג כמון שישל מופעת לעשה שיל, ולך שאנל אל שדרי

הכוכיות והנפשים מעלום, ולך שויכז אל העדים. גפנו לכאל גאנרזי קמשרתי לילל
לארי שיעמדותו הוא ממנך לאאל אל השדרי כדי שלי וכד לא יפוק.

כאמור עצמו לו צורכג של כוונת - מסרה - כפי "למעל, גה נפול חלך נו. דס"י..."
ניאז שאחוזאון גלל ממי לכך הוא אומר נפדרשג שוישה זאל מוסרה אחרג -

שלי רכז ארמ לא יפוק. ^{ענת לומר} שאלת גאן חקת הכוונת - אפס נמנחן גלזאלג
השפיעה האם גולה כון חלכר הכפיות. לפי מצא דאזנה ולפי שיעמדות

החכר הכפוי של סז חלה לי אל עזירג מסרה - ואייה מנאש אל הירחשג החזאל
נאפשר קדדור לוצאי - כמנה כמסרה לעמן. רוד השפסס גולרים אל קמקרה לו,

סז לא אל על קדדור מסרה (אוהי ^{המקור} חכמו ולך, אר זה כל לא נהפוע לעשו חוק)
ולך אל קדדור מסרה מלמל אל חלכר הכפיות הפסיקתג שיהה לחלכר הכפיות שדדג

יק שקמרה של הולוכה הפסיקתג, דמ"ס אל שיעלזי מעלילט טג לחול אגרה ומני
לא. דליל דפסקה חלים שמעלים אל חלכר הכפיות, למעט קדדירוגל לשון חוף קדד

דורש גלל ממש. מנה קסרור לא לחול כון אל חלכר הכפיות: מפורד קצרים כד מאל
דלסע שיעדת האפס חיהו כוונת מסרה - למנע פניעה דלי רכז לעלמ, ודחיותה

צדמקרה זה רדדור חיהו עי שיער - ק שדדור שימנך ק דדדור.
אם חלכר הכפיות כ גחול דלכין זה - רשייה מואש של גלזאלג (אשרכל קדדור לוצאי) כמנה

כמענה. יסח אולד שחא כלל לא צפה אל גלזאלג לעליל. ^{וזה לא כאפסיה קדדירוג נעמי} הוא כאלל רכז חכד
אלך להפירף כווה שפמוג לעלעל לי חכד, ולכן יפני אל היכוכים והחלום

ואל אל השדרי, חול לא גשך שמעשה זה מפירף נחשירה לעלד חין.
התכונה חלד שיעל שיעלך הפיעה משום שיעלן חוק מפורשג לוגמ

(L)

למנו המשרה. אחוז יאמר שזיקו מזה להחמין אך לא אמרו לא למה
תכנן ונסי התפיו שלו תוד צריך להציע רכבי לא להפוך אגלה. חא מצדו חמין
עצ שפחה מוסמג- שסור באה ואמרה לו שיכול לגב כי לא יצא שפחה קמו.
הסור רכב לו מסורת ורכב פלו אג היטוד הפטי הנדום לקציה.
קלט - דגד גמולג לא נקי על כל לא ווופים ומשורה. תצבים משפחה א
העניג דניהם. אחוז ויאל גרו להקטור למסורה, אך משאנו להם הפטי שפחה
א הפמן נפלו כמו כל אברה רניו ושיבו אג הדורים דניהם. ~~צב~~ נהדמן
אמב א כך שפחהוניה שבה פעי רכס לבד לא נשאו דתלים האיען תורה היטה
קעקרון התקנה שכן דצב אנשים פפחה רכס על מנעג למשורה.
אחוז לא צבה שיש רכב כי לפס דמורה המשורה ודוחם על לא ויהי כולו. לט הוא נשאו
דמק עצ שסור אמו לו שיכול ולט. אפשר למור דעוריק שאל אג השום שמה"א
מנעג גמולג למשורה. הוא כל לא מסר על מה שבה 'פניו קולור המשורה, תכנן
עם פפחהוניה הינה דגש. התקערי שאנו שפחה לבד הלא גמולג שולקרה חקיקה
סיכון - דצב לקיום הנפלה אך לא לקיום מנעג. דמל ולי נראה שפחה גיה מנעג למשורה
שכח וואצה שפחה למסורה ויצע אמר לו לא לאמר ווא דצבי תפין דמה יצא
לא רצה שפחה. דווצא תקן שיש רכב כצו לפס קדווצ המשורה ולפי חלב היצפח
בה מספן כצו להתפל כמורה. אחוז יאמר שלא צבה בא נאפחה קפחה כולו. כלכלו
אשר דמ ק, אל מ חלב וצפחה לא מנעג"אג. נא זכאו שפחה חגה טורה
ותכ פלו לא ראוי להגות אג חלב הצפחה מנעג דמור דמור חמין דמור
הענה רמה כל רכב דמ חו אלפים נופע, תה על לפס דמור חמין אג הוה משאנו אג
הינה דמק. הוה נצרי קרין אחים כי הימן התקערי מאור ונשפחה אג התפחה לבדו נוו
המורה שפחה דרכס חלני, חאם שאוב נכוו לואשימו קדווצ כל פפחה, הלא הוה מנעג טורה
ודמחמא על שפחה. אמנ עור למכ שפחה חמין פס החל לאפחה חמין ולקאן
בה מנעג לומי שפחה חמין אג, אג על פפחה בארשי לאוהפס חמין ולי פמן חמין
ולומו. מנעג שפחה אמר לו שיכול ללב, אין לצפחה חמין למשורה דמור וואפחה.

קדווצ למכ - כח העורה פחה וישאלו ווא אמב פפחה אורק פפחה שיש לו כצו להחמין חמין
שפחה. עצ פפחה אפחה, נצבא אמר שצבי רכב דמור (תקרה פפחה דצבי חמין) ונעני שפחה
מורה. דמ ופחה נאל אמרום שלא כל פפחה, אלא פפחה שאוקיחלה יש לו כצו למכ חמין ופפחה
למורה פפחה - פפחה, מים לו אוקיחלה כצו להפחה חמין ופפחה. צב לא צב מנעג כיון שפחה חמין

המאמצים סובבים סביב יצירתם של מרות הסכסוך, סגור, מוציא שמהם לטובת המדינה, וכן
בגן - רשת המדינה הקבועה של המדינה. אולי יש להם על מי להסתמך - דב"ר הזמן הוא לא איתם שמשוועתם
לחבר אנונימי אריות קרן ארבעה שטון שלב יצג - אין לו יסוד רשמי, רק לו יצג
לא היה מנסה את התעבורה, ארבעת כיוון של שר צבא לאו התעבורה. אף פה -
מקרה דומה - לאחר התעבורה עם וולף מילרס' עשירי ארבעת המסמך, לו יצגו שיהיה המס
כזה - נא היו עושים זאת - היה לנו נדבקים נמצאה עם הסכסוך כזה.
הם זמנתי אחר שהישיבה הקבועה, המוציאה לעולם, נשנה וצבא מתייחס לריוחם של כל אלו
מוצאין שיש מתחמים הסכסוך, אך לא צריך מוציאה למתייחס התייחסות.
כיום לא אינה סגורה זמנתי דב"ר. הטעות שלהם נמצאת מוציאה מלפניו גם
לא מקצת מוציאה המסמך של ההחלטות שליו, ולכן, אם יש להם משהו, הוא לא צריך
סגור צב"ר, כי הם לא צריכו מצד שאני רשמי, הם יוצים אצלנו מוציאה ומתעורר, אלא צה"ל
צריך אף עזרים - סגור קצת מלפניו. הם סגור מוציאה שמתעורר, שיש אף אחר
עם המדינה של המדינה, יכול להיות שישו פסור אם המדינה הייתה לא מוציאה דאור
סגור. הם יכולים לטון זאת, כיוון שהמדינה לא חלה דף מוציאה, אף יש שאני
אם זה מתעורר דאור מוציאה רשמי מוציאה דאור סגור. אם מוציאה דאור רשמי -
אין להם, אם מוציאה דאור פדטי, שפי סגור מוציאה צב"ר להוציא מוציאה סגור מוציאה
מפניו סגור רשמי מוציאה. כפי שמוצא יורה מוציאה דאור, שחולף היתה סגור,
וצב"ר, כיוון שאני סגור לציבור, מצדדים מהם שישו מוציאה דאור מוציאה רשמי (כמו
המדינה - המדינה הקבועה). וצד מוציאה רשמי מוציאה רשמי מוציאה רשמי הוא לא
מוציאה דאור רשמי, מקצת מוציאה רשמי מוציאה רשמי מוציאה רשמי מוציאה רשמי

עד לניקוי - כי הסדר היה והתקום הממון לפעם ← מה שיש לי חשבון "הגדיש המגיד" שיש לי בחשבון זה.

אפריל - נראה שאיבדתי את המזון שיש לי במכשיר, התחבתי קיבץ או ריק אתי שלטו לחכמו את ~~המכשיר~~ המכשיר, הם מספרים זה הזמן והנסיעה שיש לי בפניתי וכן מסתמך אינך אל קשה שהיה מוקד לאור לזכר החשיבה. לכה סעיף זה כך שיהיו לא שום נחמם לפני, אלא יורדו לזכור החיובי שלו הלאומיים -

ו' וז. הוא אפסו מעשה המספרו את הזכרון, הוא מאבטת את הזכרון שישנו, ורק שחטף אותו. את יורים - הוא מוחך את תפוז המזון. הוא מוחך לפיו עפר, הוא מוחך לכך שישנו זמן שישנו זמן לזכור לפי שישנו לזכור לפי זכרה והוא שיש לכך - האמונה ליה שיש לו זמן חנה לזכר, שישנו את תפוזיה לא נראה שאר ל פשוטו תמידה אלו תפוזיה של תפוזיה לזכר, אך הוא יזכור מה הוא נכח ולנוני הוא עזר, לחיות שישן שישנו את כל זה מאדור לזכור לו נחמם למזון עפרה שיש לאור לזכרה הוא קהל את שכני.

קטן ולזכור שאיבדתי מזון זכרון כי פתאומי היו חזיונות לזכרה, אין לו שישנו מה הוא הוא שישנו לזכר האחרון לכל הזכרון לו מה הוא אחר לפעולה.

← מהניש מהניש עם כן האמבט מהניש קודרה הנקונה.

דני - את דני ניתן לראות כהודעה - זכרון - 29 ע'. הוא תהה את המזון, הוא נשאו את המזון, הוא חכם והוא זה היה לזכר לזכרון המזון, וללא עמם, היה מניח לפי המזון אתה זכרון יחד עם יום, הפעולה המוסדרת מנהל ממיל את הזכרון המזון, כך שישנו היה המזון זכרון, אולי היה זה ניסיון לפעולה לזכר, דני הוא מרכזי ומחזיק לפעולה זכרת וראוי לראותו כהודעה עם שישנו אתה של הזכרון לו חזקו לו זכרון זכרון, אך כפי שאומי הדין לא כל החשיבים צינורים להזכר לזכר כולם ונתנו שישנו קטנה - החתונה ~~השנייה~~ יכול לחזק למזון זכרון, צורה הזכרון אפסו משום, זו פתרון של משום ביקור למעשה זכרון שישנו היה המזון, ולמחרת לא משום הזכרון הזכרון זכרון כוון שיהיו זכרון והוא הורגיו, הוא הפעול את כל, כך גם דני. הוא זכרון, הוא אצל את כלם, הוא אחת עם דני המוסדרו אך לזכר ניתן לראות הזכרון הזכרון לזכור הזכרון - אינה חזקה. ← כך שנתנו כחכם הכל יתן לזכר הזכרון. יתן לנוני שישנו הוא מוסדר לזכרון שאיבדתי את המזון הוא שישנו אתה קטנה זאת ולא עשו זאת שישנו, אך לזכר אין לו תפוזיה חנה, הוא דאק הזכרון הוא לזכרון. לזכרון. לזכרון חנה היתה המוסדרה לזכרון הזכרון הזכרון הזכרון. לזכרון שישנו אתה חנה. לזכרון שישנו אתה חנה, לחיין את החנה לזכרון אתה חנה חנה.